

प्रभा, स्त्री, (प्रकर्षेण भातीति। प्र+भा+“आत-
क्षीपसर्गः” ३। ३। १०६। इति च्छ।)।
कुवेरपुरी। इति चैमचन्द्रः। २। १०४। (प्र+
भा+भावे च्छ।) दीर्घः। तत्प्रयोगात्।
रौप्यः २ तुलितः ३ शोणितः ४ तिषा ५ कोकः ६
भातः ७ रविः ८ विभा ९ आलोकाः १०
प्राभाः ११ तैजः १२ रक्त १३। इति राज-
निर्णयः ॥ ७७॥ (यथा, रामायणे। २। ३६। ८।
“अराजयत वैदेही वेत्र तत् तनुमुचिता।
उदतीरुमुतः काले खं प्रमेव विषयतः”।
तथा च महाभारते। ३। १३। १०।
“रतीव रूपिणी क्लिप्तमनःप्राविष्टारिणी।
अनीत भागसे सुभु। प्रमेवन्दोरनुतमाः”।
गीरीविशेषः। यथा,—

“इदं प्रभा गोष्ठा वृको हृत्वायेव वने।

सद्योमृष्टमन्त्राञ्च तिर्योपानं कर्तव्यम्।

प्रभा देवं पदितव्यम् जनाम खर्गसम्पन्नम्।

तत्तत्तस्याः शरीरं च तोरं तेनो वभूव ह॥

सर्विभाष्य त्वया दर्शं प्रमुखांशु वदता पुरा।

विष्वक् चक्षुर्गोर्ध्वं सख्यया मनुजैव च॥

हुताव्रजस्य किञ्चिदनुष्णं खापि किञ्चन॥

कोमलं पुष्पमपि दुर्गं देवैश्चापि किञ्चन॥

किञ्चिदुष्खलमप्यस्य नागैश्चापि किञ्चन॥

वासुदेवो तुभ्यश्च तपस्विभ्यश्च किञ्चन॥

कोमलः सौभाग्यशुभांश्च तुभ्यश्चापि किञ्चन॥

तच्च त्वया तु यजन्तः पूर्वं रीतिस्तुतवतः॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिकोः। १। ५०—६२॥

दुर्गा। यथा,—

“यमस्य भूमिनी जाता यमुना तेन सा सता।

प्रभा प्रवादशीलतां श्रोतुं स्वा श्रुताकै-

मातिनी”॥

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः। ३॥

(“यं हि खर्वमिमे वतन्नामकीर्णतः। यथा,

देवीभागवते। ७। २०। ८२।

“देवमौले तपन्नामो ब्रह्माख्यं सरस्वती।

खर्वमिमे यथा नाम मातृकां वैष्णवीमताः”।

खर्वमौले। यथा,—

हृत उवाच।

“विषत्वात् कल्पयान् पूर्वमविलामभवत् पुरा।

तस्य पयोचपलदन्तं वंशं राज्ञी प्रभा मध्या॥

रेवन्स्य सुता राज्ञी रेवन्तं सुपुत्रं सुतम्।

प्रभा प्रभावं सुपुत्रं त्वादीं वंशा तथा मनुजम्”॥

इति मातृख्ये। ११। २—३॥

(“हाराधाररुडतिविशेषः। तल्लक्षणं यथा, हृत्-

रत्नाकरटीकायम्।

“यस्युपविरतिर्नयी री प्रभा”।)

प्रभाकरः, पुं, (प्रभां करोतीति। ल+“दिवा-

निर्भागाप्रभेति” ३। २। १२। इति टः)।

सूयः। (यथा, रघोः। २। १०। ७४।

“छादयुरप्रमत्तान् प्रमत्तान् प्रभाकरः।

रघोऽपि हृत्तापासामपि हृत्तापावि”॥)

अपि;। चन्द्रः। (यथा, महाभारते। ७। ६। ११।

“तावतीव रथानीकं विसृज्य पश्यधैमी।

दृष्ट्वाति यथा राक्षोराखाभुजो प्रभाकरी”॥

“प्रभाकरी चन्द्रख्यौ”॥ सप्तमः। इति ब्रह्म-

रत्नावली॥ अर्कहृत्पः। इत्यमरः। १। १०। ७८॥

(अथममन्तरं देवकर्मदेः। यथा, मार्कण्डेय-

पुराणि॥ ८०। ६।

“तत्सप्तमं प्रकञ्च तुष्टिर्न्यातिः प्रभाकरः”॥

अन्विष्यशीवतुष्टिर्विशेषः। यथा, “हरिवंशे।

३१। १०।

“अविर्जातोऽन्विषे तु तावता भूमा प्रभाकरः।

भद्रायां जनयामास सुतयोर्मं यश्चिखनम्”॥

नामभेदः। यथा, महाभारते। २। ३५। १५।

“कुटरः कुलरश्चैव तथा नामः प्रभाकरः”॥

मीमांसकप्रमेदः। स च गुरुलक्षं प्रसिद्धः।

तस्य मतं दर्शनश्लाघादौ प्रभाकरमतमिति

प्रसिद्धम्। यदुक्तं वेदान्तसारे। १३। “प्रभाकर-

ताकिनीतु”अथोऽन्तरात्मा आनन्दमय इत्यादि-

श्रुतेः सुप्रसौ बुद्धादीनामज्ञाने लब्धदर्शेनात्

अथममौर्ध्वं शरीरादीनामज्ञाने लब्धदर्शेनात्

आनन्दमयेति वक्तुः”॥ श्री, कुलशीलस्यवमेदः।

यथा, मातृख्ये। १२। ६८॥

“सर्धिरं मन्त्रिष्यस्यि पुनश्चापि प्रभाकरम्”॥

प्रभाकीर्णः, पुं, (प्रभातितः कीर्ण इति मन्त्रकीर्णी

यमायः।) खद्योतः। इति राजनिर्णयः॥

प्रभाजगः, पुं, श्रीभाजगः। इति चैमचन्द्रः॥

प्रभातं, कौ, (प्रकर्षेण भातुं) प्रहृतमिति। प्र+

भा+आदिक्कमेति क्तः। यथा, प्रहृतं भातं

तीरतिरेवते॥) प्रातःकालः। तत्प्रयोगात्।

प्रमूयः २ अक्षरमुखम् ३ कलम् ४ उवः ५

प्रमूयः ६। इत्यमरः। १। ४। ३१॥ “दिवायः ७

निशाम् ८ युष्टम् ९ प्रगे १० प्राञ्चम् ११

इति राजनिर्णयः॥ गीयः १२ गीयः १३

जयः १४ कयकम् १५ उषा १६ कषा १७

किञ्चाम् १८। इति शब्दरत्नावली ॥ ७॥

(यथा,—

“प्रभाते यः करिप्रभो दुर्गा दुर्गाकरदयम्।

आपदस्यस्य नश्लान्तः खर्वीद्वे यथा”॥

इति धर्मश्लाघाम्)।

तत्र शैवीया यथा,—

“यथाः पुरोचितो मन्त्रो देवकीयश्च तत्तुर्गकः।

प्रभातकावे इष्टयो निजं क्षप्रियमिच्छता”॥

इति राजसूयः॥

प्रभायः, पुं, (प्र+भा+यञ्)। कोपदन्तयः॥

तत्प्रयोगात्;। प्रतायः २। इत्यमरः। २। १०। ३०॥

“कोपो धर्मे दक्षो दमः तद्विजुलात् सेव्यमपि

दृष्टः ताभ्यां यथोक्तो चायते स प्रतायः प्रभा-

वच कथ्यते”॥ इति भरतः॥ प्रक्षिः। (यथा,—

“प्रभापयो यथा धात्री लक्ष्मणस्य रथादिभिः।

समापि कुरुते शीघ्रजितयस्य विनाश्रयम्”॥

काचित् कर्तव्यं त्रयं कर्मे कुर्यात् प्रभायतः।

अनरं हन्ति शिरोवध्ना मन्देयो जटा यथा”॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

तैजः। इति चैमचन्द्रः। ३। ४०२॥ (यथा,

रामायणे। २। २३। २८॥

“अथ मेरुशृङ्गभावस्य प्रभातः प्रभावस्याति।

रात्र्याप्रसुतां कर्तुं प्रसुल्लव तव प्रभो”॥)

श्रान्तिः। इति देविये। ७, ४०॥ (प्रभाभार्म-

जातः खर्वयुक्तः। इति मातृख्ये। ११। ३॥

कलावर्णां जातः खरीपिणो मनीः युष्टपिण्यः॥

यथा, मार्कण्डेयः। ६५। ५५।

“तत्तच्च जङ्घिरे तस्य त्वया पुत्राः खरीपिणः।

विजयो मेरुनन्दश्च प्रभावश्च महावलः”॥)

प्रभावचः, पुं, (प्रभावात् जायते इति। अञ्+

क्तः)। शक्तिविशेषः। प्रभावो वीर्याधिक्यं

तत्प्रातः। इत्यमरटीकाधारतुम्बरी॥ प्रसुल-

लायकत्वात् दक्षकीर्णो प्रसुल्लवः। इति भरतः॥

(प्रभावात्तैः वि। यथा,—

“रसादिवापि यत् कर्म विशिष्टं तत् प्रभावचम्”॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

प्रभावात्, [तुं] वि, (प्रभा वक्ष्यतेति। प्रभा+

मत्तुं मख्यः व।) प्रभायुक्तः। प्रभाशब्दा-

द्वयार्थं वतुप्रत्ययेन नियम्यम्॥

प्रभावती, स्त्री, (प्रभावत्+ङीम्)। मातृनिश-

कीर्णविशृङ्गायैवताः। गङ्गायां वीणा। इति

चैमचन्द्रः। २। २०३॥ अथोऽन्तराधारश्चन्द्रः।

यथा, नृवर्णने। ३। २२॥

“वक्षो विधे। प्रथमस्तनुरद्वयं

तुल्यन्तया गुरु नभसं दृष्टान्तिमम्।

नाभ्यं भवेद्वयतिरपि वैदुष्यमयैः

कावल्यातामन्वतेतः प्रभातीति”॥

(खर्वमौले। यथा, महाभारते। ५। ११०। ८।

“रेमे स तस्मां राजनिः प्रभावलां यथा रविः”॥

कुलाराधुकराजगणविशेषः। यथा, तथैव।

६। ४६। ३॥

“प्रभावती विद्यालक्ष्मी पतिता मौनसौ तथा”॥

प्रभाभाशुचस्य कथा। वा तु प्रदुष्यति विवा-

हिता। यथा, “हरिवंशे। १८८। ४१।

“तस्मात्सि कथारत्नं हि जैवीक्यातिप्रसं दुग्म्”॥

नाथा प्रभावतो नास चन्द्रमिव प्रभावती”॥

अङ्गिराश्चरित्यस्य सनातनात्ता भाषा।

यथा, महाभारते। १३। ४२॥ ८॥

“तस्याः हि भूमिनी तातः श्लोका नाथा प्रभावती।

भाषा विचरन्त्यास्य वभूवाङ्गिरस्य च”॥)

प्रभावः, पुं, (प्रभावते यः वा; प्र+भा+अच्)।

मनुष्यः। इति जटाधरः॥ (यथा, महा-

भारते। १। ६६। १८॥

“प्रलुब्धश्च प्रभावश्च वसवोऽष्टाविति स्मृतः”॥

प्र+भा+भावे च्छ।) प्रलुब्धकणश्च॥

प्रभावचः, पुं, (प्रभावते श्रोते इति। प्र+भा+अ-

च्)। श्रोतरीयेम्। इति चिकाकधेयः॥

(यथा, महाभारते। २। ८२। ५६—५७।

“ततो मण्डलं दाक्षिण्यं यमासं तीर्थेयुतामम्।

तच्च सन्निविष्टो निजं खर्वमेव हुताग्रजः॥

देवतास्तं सुखं वीरः”॥ अन्वनीनिलसारविः॥